

РЕШЕНИЕ

№ 7497

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10339** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. И. Х. против Решение № 20174553 от 20.08.2021г, постановено по НАХД № 7892/2018г. на Софийски районен съд, НО,133-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-001849/28.03.2018 г., издадено от началник група при отдел ПП при СДВР, с което, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200,00 лева за извършено нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Посочва се, че районният съд неправилно е приел, че верижното ПТП се е случило “отзад-напред”. Твърди, че е спрял своевременно, поради което почти няма повреда по автомобила, както и че е “неволен участник” в ПТП, а не виновен причинител. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление. Не претендира присъждане на разноси.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище, не се явява и не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град, X. касационен състав, намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

В производството пред районния съд е установена следната фактическата обстановка: На 30.01.2018 г., около 08,10 часа жалбоподателят Н. И. Х. управлявал лек автомобил "Ф. Т.", рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу блок № 41 водачът на движещият се пред него лек автомобил "П." с рег. № С., В. И., внезапно натиснал спирачка, защото друг автомобил пред него направил същото, при което жалбоподателят, който се движел на недостатъчно разстояние (дистанция) от лекия автомобил "П.", се ударил в него. Вследствие на удара лекият автомобил „П.“ ударил автомобила пред него.

Пред районния съд като свидетели са разпитани водачите на всички участващи във верижното ПТП четири автомобила, както и очевидец, пътувал в управлявания от касатора автомобил.

За да постанови обжалваното решение, СРС е кредитирал показанията на всички разпитани свидетели, доколкото същите са в синхрон както помежду си, така и с останалите писмени доказателства. Приел е, че при съставянето на АУАН не е допуснато съществено процесуално нарушение. По съществото на спора е приел за установено, че Н. Х. при управление на МПС е допуснал нарушение на чл. 23, ал.1 от ЗДвП, тъй като се е движел на такова разстояние от движещото се пред него МПС, което не му е позволило да избегне удяне в него, при рязкото му спиране. Приел е, че е без значение за осъществяване от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение дали предният автомобил, който Х. е ударил отзад, се е ударил в намиращия се пред него автомобил вследствие на удара от автомобила на жалбоподателя, или това се е случило преди това и независимо от него.

Настоящият съдебен състав счита, че решението е правилно. От събраните гласни и писмени доказателства се установява, че на посочената дата и час касаторът, като водач на лек автомобил, не е могъл да спре и е ударил намиращия се пред него автомобил.

Разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП гласи, че водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удяне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. В чл. 179, ал.2 ЗДвП е предвидено, че който поради неспазване на дистанция причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Следователно правилно е прието, че Х. е нарушил посочената разпоредба, Деянието е съставомерно от обективна и субективна страна, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност в съответствие с разпоредбата на чл.179, ал.2 от ЗДвП.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в

сила.

Ответникът по касация не претендира разноси, не е бил представляван от юриконсулт пред касационната инстанция, поради което не следва да се присъждат разноси.

Водим от горното, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20174553 от 20.08.2021г, постановено по НАХД № 7892/2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: